

Че и ~~тат~~ братъ съ мене,
 Но братъ нѣтъ падна, загина,
 За туй, че кѣтничикъ не тира
 Прѣдъ турци глава да скланя
 Скоромничко тѣло да глѣда!
 Растеи нѣмъ, майко, да помислитъ,
 Да помислитъ мене, да тѣрсятъ:
 Бѣло ми мѣсто по скали,
 По скали и по орляци,
 Черни ми кръви въ земята,
 Въ земята, майко, въ черната!
 Дано ми наидатъ туцката,
 Туцката, майко, сабята,
 И ~~отъ~~ сръцнѣтъ душманникъ
 Със кръвчумъ да го поздравитъ,
 А поплъ със сабя помилватъ...
 Ако ми, майко, не можемъ
 Отъ милостъ и жуй да стѣоримъ,
 То га се сбератъ момикъ
 Прѣдъ наза, майко, на хоро
 И дойдатъ мойжѣ вѣстейници
 И скръбно нѣде въ другарки,
 Ти излѣзъ, майко, послушай
 Със мойжѣ братя неорѣтници
 Моитѣ пѣсень юначка —
 Защо и какъ съмъ загиналъ
 И какви думи издумалъ
 Прѣдъ смъртѣю и прѣдъ дружина...
 Мнѣмо къмъ, майко, да глѣдамъ
 Ти на туй хоро весело,
 И катѣ сръцнѣтъ поглѣдватъ